25/03/2023

Η εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον Πειραιά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Με την ιδιαίτερη λαμπρότητα που αρμόζει στην εορτή τιμήθηκε και φέτος ο Ευαγγελισμός της Υπεραγίας Θεοτόκου στην Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς και στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας.

Την Παρασκευή 24 Μαρτίου 2023 τελέστηκε ο Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πειραιώς κ.Σεραφείμ** καθώς και η Δ΄ Στάση των Χαιρετισμών προς την **Υπεραγία Θεοτόκο**.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Σεβασμιώτατος ο οποίος κατά την διάρκεια του κηρύγματός του θυμίζοντας την σωματική παρουσία της **Παναγίας** στον Ναό των Βλαχερνών *«που επισυνέβη κατά τα χρόνια εκείνα της Βυζαντινής δόξας»*, όπως χαρακτηριστικά είπε, θύμισε πως 93 χρόνια πριν συνέβη το ίδιο στην

Ευαγγελίστρια Πειραιώς, γεγονός το οποίο καταγράφηκε στα μέσα της εποχής. *«Αυτό το θαύμα και αυτή τη Θεία όραση του Οσίου και Θεοφόρου Ανδρέου του δια Χριστόν σαλού στον Ναό των Βλαχερνών, είχε την ιδιαιτάτη τιμή και Ευλογία η πόλη του Πειραιά να απολαύσει κατά την ώρα της ιεράς αγρυπνίας της 24ης προς 25η Μαρτίου του 1929»*, επεσήμανε. *«Σε αυτόν το Ναό έγινε το θαύμα των Βλαχερνών»*, είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως ζούμε και πάλι την έκχυση των Θείων Δωρεών.

Σημειώνοντας πως καθώς ατενίζουμε το ιερό πρόσωπο της **Παναγίας**, αναδεύει στην καρδιά μας η γλυκύτητα του προσώπου της, υπογράμμισε το γεγονός πως ο Κύριος επέλεξε να έρθει στη γη μέσω της μητρότητας. *«Αυτόν τον απλό τρόπο της στοργής και της αγάπης επέλεξε να εισέλθει στην κοινωνία του κόσμου μας»*, ανέφερε.

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως εάν θέλουμε να είμαστε γνήσια τέκνα της **Υπεραγίας Θεοτόκου**, καλούμαστε να πολεμήσουμε τα πάθη, τις αδυναμίες και τις αστοχίες μας, επισημαίνοντας με έμφαση πως *«η μόνη διέξοδος στο αδιέξοδο μας είναι ο Κύριος»*, ο οποίος χώρεσε στην μήτρα μιας γυναίκας και βγήκε στον κόσμο ως βρέφος και έζησε φτωχός και απέριττος και σταυρώθηκε και τάφηκε σε ξένο τάφο *«ο αιώνιος φτωχός»* και Ανέστη εκ των νεκρών.

Τονίζοντας πως όλα αυτά είναι για εμάς τα δώρα της **Παναγίας** και πως καλούμαστε σήμερα που γιορτάζουμε την Παναγιοφάνεια και την Εθνική μας παλιγγενεσία να σταθούμε αντάξιοι αυτών των δωρεών, αφού αναφέρθηκε εν συντομία στα τέσσερα μαύρα και σκληρά εκατόχρονα της σκλαβιάς έκανε ιδιαίτερη αναφορά στους Νεομάρτυρες στους οποίους, όπως χαρακτηριστικά είπε, *«οφείλουμε πολλά»*, γιατί «έμειναν αγέρωχοι μπροστά στους κατακτητές και δεν υπέκυπταν στα δελεάσματα για πλούσια ζωή και ηδονές του βίου».

Τέλος, υπογραμμίζοντας πως «η Εκκλησία συντήρησε την πίστη και πύργωσε τον καημό και τον πόθο της λευτεριάς», ευχήθηκε η Παναγία «να χαρίζει στο Γένος μας Ευλογίες, να ενδυναμώνει το Εθνικό μας φρόνιμα και να χαρίζει στην διάδοχη γενιά τα ζώπυρα της πίστεως». *«Αγωνιστείτε για όλα αυτά»*, κατέληξε.

Ακολούθησε η περιφορά της **Ιεράς Εικόνος της Παναγίας**.

Το Σάββατο 25 Μαρτίου 2023 , το πρωί τελέστηκε πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ**.

Μετά το κοινωνικό ο Πρωτοσύγκελλος της **Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς** Αρχιμανδρίτης Νήφων Καπογιάννης, ανέγνωσε το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου για την μεγάλη **εορτή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου**.

Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό από την Ακολουθία του Εσπερινού στο άλμπουμ:

Δείτε πλούσιο φωτογραφικό υλικό από τη Θεία Λειτουργία στο άλμπουμ:

Αναλυτικά το εόρτιο μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πειραιώς για τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου:

Σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας παρουσιάζει ἐνώπιόν μας τό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας. Ὁ Ἄγγελος εὐαγγελίζεται τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ἄγγελος μέ τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο συνομιλεῖ καί ὁ Ἀδάμ τή χαρά ἀρραβωνίζεται.

«Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοί Θεοῦ τήν δόξαν», λέγει ἕνα τροπάριο τῶν αἴνων πού ἀκούσαμε προηγουμένως.

Τό μυστήριο τῆς συλλήψεως τῆς Θεοτόκου διά τῆς χάριτος τῆς Παναγίας Τριάδος μόνο μέ τή σιγή μπορεῖ κανείς νά τό τιμήσει. «Συστέλλομαι, δεσποτικῆς φιλανθρωπίας πέλαγος μετρεῖν ἀπαρχόμενος». Συστέλλομαι καί τρομάζω, ὅταν πρόκειται νά μετρήσω τό πέλαγος τῆς Δεσποτικῆς φιλανθρωπίας, γράφει ὁ ἱερός Φώτιος.

Ὁ Εὐαγγελισμός εἶναι ἡ ἑορτή τῆς χαρᾶς πού λύει τήν κατάρα τῆς Εὔας. Ὁ κόσμος πού ἐγήρασε μέσα στήν ἁμαρτία τινάζει ἀπό πάνω του τή φθορά καί γίνεται καινούργιος. Σήμερα πανηγυρίζουμε τήν ἕνωση τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων, τήν θέωση τῆς ἀνθρώπινης φύσεως, τήν ἀναμόρφωση τοῦ κατ’ εἰκόνα, τήν ὕψωση

στούς οὐρανούς, τῆς σωτηρίας μας τό κεφάλαιο. Ὁ Ἀρχάγγελος μόνο στήν Παναγία λέγει τό «Χαῖρε Κεχαριτωμένη» καί ὅμως ὅλος ὁ κόσμος δι' αὐτῆς τῆς χαρᾶς τρυγᾶ τούς καρπούς. Ὅλος ὁ κόσμος τρυγᾶ τούς καρπούς τῆς χαρᾶς μέσῳ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Καί ὅπως στήν παλαιά ἐποχή ἡ Εὔα συμμάχησε μέ τόν διάβολο καί ἀπό τήν συνεργασία ἐκείνη μπῆκε μέσα στή ζωή μας ἡ ἁμαρτία, κατά παρόμοιο τρόπο στόν Εὐαγγελισμό ἡ Παναγία μας συμμαχεῖ μέ τόν Θεό καί ἀπό αὐτή τή συμμαχία ἦλθε ἡ λύτρωση σέ μᾶς τούς ἁμαρτωλούς. Ἡ ρίζα τῶν ἀνθρώπων πικρά, ὁ καρπός ὅμως εἶναι ἡ Παναγία, πιό γλυκός κι' ἀπό τό μέλι. Γι' αὐτό καί ὁ Ἄγγελος τῆς εἶπε˚ «εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου».

Ὁ θάνατος καί ἡ φθορά καί ἡ καταδίκη καί ὁ ἅδης καί ἡ ὑποδούλωση στήν ἐξουσία τοῦ διαβόλου ἦταν οἱ χαρακτηριστικές εἰκόνες τοῦ ἀνθρώπου. Παντοῦ βασίλευε ἡ ἔχθρα καί ὁ πόλεμος. «Εἰρήνη, εἰρήνη καί πού ἐστιν εἰρήνη;», ἀκούγεται νά λέγει ὁ προφήτης Ἱερεμίας. Οἱ ἄνθρωποι ἔκλαιγαν καί στέναζαν κάτω ἀπό τόν βαρύ ζυγό τῆς ἁμαρτίας καί κανείς δέν ὑπήρχε νά τούς παρακαλέσει. «Ἰδού δάκρυον τῶν συκοφαντουμένων καί οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ὁ παρακαλῶν» (Ἐκκλησιαστής). Δέν ὑπήρχε παράκληση. Ὁ Θεός πού εἶναι γεμάτος ἀγάπη, ἐμφανιζόταν ὡς παιδαγωγός καί τιμωρός, προκειμένου νά συγκρατήσει τό ἀνθρώπινο γένος.

Τό πρώτο χαρούμενο μήνυμα πού ἀκούστηκε στή γή εἶναι τό μήνυμα τοῦ ἀγγέλου πρός τήν Θεοτόκο. «Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετά σοῦ». Ἡ πιό ἐκπληκτική εἴδηση πού ἀκούστηκε στόν κόσμο ἦταν ὅτι ὁ Θεός θά γίνει ἄνθρωπος καί θά σκηνώσει ἀνάμεσά μας. «Ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν». Ἔστησε τή σκηνή του ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους. Ἡ Παναγία συλλαμβάνει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Ἄγγελος χαιρετίζει τήν Παναγία καί ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος ἀρραβωνίζεται τή χαρά καί τήν ἐλευθερία. Σήμερα γίνονται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ Ἀδάμ μέ τή χαρά καί μέ τή λύτρωση. Ὁλόκληρος ὁ κόσμος γεύεται διά τῆς Θεοτόκου τούς καρπούς τῆς χαρᾶς.

Ἡ χαρά πού εὐαγγελίσθηκε ὁ ἄγγελος δέν ἦταν κάτι τό ἀφηρημένο. Εἶναι συγκεκριμένο πρόσωπο. Ὁ Χριστός εἶναι ἡ χαρά τῶν ἀνθρώπων. «Ἰδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντί τῷ λαῷ». Σᾶς φέρνω μιά μεγάλη χαρά πού θά εἶναι γιά ὅλο τόν κόσμο, εἶπε ὁ ἄγγελος στούς βοσκούς. «Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ», γεννήθηκε γιά σᾶς σήμερα Σωτήρας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός˚ ἡ χαρά πού λέγεται Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ χαρά πού λέγεται Ἰησοῦς Χριστός ἦλθε στόν κόσμο γιά ἕναν ὁρισμένο σκοπό˚ γιά νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν ἁμαρτία. Ὁ Κύριος παρομοίασε τήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν μέ τή χαρά˚ «Εἴσελθε

δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου». Ὅλες τίς παραβολές γιά τή βασιλεία τῶν οὐρανῶν τίς βάζει μέσα στό Βασίλειο τῆς χαρᾶς. Χαρά δοκίμασε ἡ χήρα ὅταν βρῆκε τή χαμένη δραχμή, χαρά δοκίμασε ὁ οἰκοδεσπότης στούς γάμους τοῦ υἱοῦ του. Ποιά ἦταν ἡ χαρά αὐτή; Ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἡ χαρά δέν εἶναι ἀφηρημένη ἔννοια, ἀλλά συγκεκριμένο πρόσωπο. Εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ.

Καί πιό συγκεκριμένα μέ τόν ἐρχομό τοῦ Χριστοῦ γκρεμίστηκε τό μεσότοιχο τοῦ φραγμοῦ πού εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ἀναμόρφωσε, ἀνάπλασε, ἐκαινούργησε τό ἀνθρώπινο γένος.

Ξαναέδωσε τήν οἰκεία εὐγένεια στήν ἀνθρώπινη φύση. Νίκησε τόν κοινό πειρατή τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Σήμερα ἡ καθαρά εὐγένεια τῶν ἀνθρώπων τῆς πρώτης λαμπρότητος ξαναπαίρνει τή λάμψη, θά πεῖ ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης. Εἴδατε τί μεγάλη χαρά! Καί ὅλα αὐτά ἔχουν ἀφετηρία τή σημερινή γιορτή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Μέσα στή Θεία Λειτουργία ὅλα τά πράγματα βιώνονται ὡς παρόντα. Θέλω νά πῶ ὅτι τή χαρά τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πρέπει νά τήν βιώνει κανείς σήμερα.

Καί ἐφ ὅσον ὅπως λέγουν οἱ Πατέρες, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, καταλαβαίνει κανείς ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία ὑπάρχει ἡ χαρά πού ταυτίζεται μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ χαρά τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἀναπόσπαστα συνδεδεμένη μέ τήν ἐξάλειψη τῶν ἁμαρτιῶν μας. «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην» λέγει ὁ ἄγγελος σέ κάθε μιά ψυχή. Ὅταν μετανοεῖ ὁ ἁμαρτωλός γίνεται χαρά στόν οὐρανό. Ἡ ἐπίγνωση τῶν ἁμαρτιῶν καί ἡ ἀναχώνευση τῶν ἀνθρώπων μέσα στή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἡ μεγάλη χαρά πού νιώθει ὁ ἄνθρωπος σήμερα. Ἡ χαρά εἶναι ὁ Χριστός πού «ἕστηκε ἐπί τήν θύραν καί κρούει». Ὅποιος τόν ἀκούσει καί τοῦ ἀνοίξει, τότε εἰσέρχεται μέσα καί δειπνεῖ.

Τίς ἡμέρες μας οἱ ἄνθρωποι εἶναι γεμάτοι ἀπό «πένθιμες» διασκεδάσεις ἁμαρτωλῶν ἐκδηλώσεων. Καί ὅμως, εἶναι τόσο κενοί, ὥστε τό μήνυμα τοῦ ἀγγέλου, ὅπως τήν ἐποχή ἐκείνη, ἔτσι καί σήμερα, νά εἶναι ἐπίκαιρο καί πολύ μάλιστα.

Σήμερα ἀπό τόν Χριστό, πού εἶναι ἡ χαρά τῶν ἀνθρώπων, ἔχουμε ἀνάγκη καί αὐτόν φωνάζει καί εὐαγγελίζεται ἡ Ἐκκλησία μέ μεγάλη τή φωνή, «Ἰδού εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην ἥτις ἔσται παντί τῷ λαῷ».

Ὅταν μᾶς ἔπλασε ὁ Τριαδικός Θεός, μᾶς ἔβαλε στήν κορυφή τοῦ παραδείσου. Ἡ ἁμαρτία ὅμως μᾶς ἀπέσπασε ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί ἄρχισε νά μᾶς ρίχνει πρός

τά κάτω˚ πρός τά φαράγγια τῶν παθῶν καί τούς γκρεμούς τῆς ἁμαρτίας, μέχρις ὅτου μᾶς ὁδήγησε στόν ἅδη. Ὁ ἅδης ἦταν τό τέρμα τῆς φρικτῆς περιπλανήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτός ὁ Ἀδάμ πού πλάσθηκε σύμφωνα μέ τό πρότυπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, γίνεται τώρα δέσμιος τοῦ διαβόλου καί κάτοικος τοῦ ἅδου.

Γιά νά λυτρωθοῦμε χρειάστηκε νά σαρκωθεῖ ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Λόγος ὁ ζῶν, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς μακαρίας Τριάδος. Ἐνσαρκώθηκε ὄχι παίρνοντας ἀγγελική φύση, ἀλλά τήν ἀνθρώπινη. Ὅπως τήν ἀνθρώπινη φύση χρησιμοποίησε ὁ σατανᾶς γιά νά πολεμήσει τήν Θεό, τήν ἴδια ἀνθρώπινη φύση χρησιμοποιεῖ ὁ Χριστός γιά νά πολεμήσει τόν σατανᾶ καί νά καταργήσει τόν θάνατο, τή δουλεία, τήν ἁμαρτία καί τήν φθορά. Αὐτό εἶχε ὑπ’ ὄψιν του ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγοντας: «Οὐ γάρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλά σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται». Ὁ Χριστός δέν ἔγινε ἄγγελος γιά νά μᾶς ἐλευθερώσει, ἀλλά ἄνθρωπος. Ἔγινε ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ.

Γιατί ὅμως ἔγινε ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, δηλαδή ἄνθρωπος;

Ὅταν κανείς ἐρευνήσει προσεκτικά τή Γραφή, ἀλλά καί πληροφορηθεῖ ἀπό τή χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τό μυστήριο τῆς πίστης, μένει ἔκπληκτος ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Σιναΐτης ἔλεγε, «ἐάν δέν γνωρίσουμε πῶς μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός, ποτέ δέν θά καταλάβουμε πῶς μᾶς κατάντησε ἡ ἁμαρτία». Ἄς ἀναφέρουμε ἐπιγραμματικά μόνο μερικά σημάδια, γιά νά δοῦμε τή λαμπρότητα τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁλόκληρος ὁ αἰσθητός καί ὁ νοητός κόσμος δημιουργήθηκε γιά τόν Ἀδάμ. Καί αὐτός ἀκόμη ὁ παράδεισος κτίστηκε πρό καταβολῆς κόσμου γιά τά ἀνθρώπινα δημιουργήματα. Καί ἐνῶ ὅλα τά ὄντα πάνω στή γῆ εἶναι πλασμένα μέ τήν ὕλη καί ἀνήκουν στόν αἰσθητό κόσμο, ὁ ἄνθρωπος μόνο τό σῶμα του ἔχει ἀπό τόν κόσμο αὐτό. Εἶναι συγγενής μέ τόν κόσμο αὐτό ὡς πρός τό σῶμα. Ἡ ψυχή του ἔχει συγγένεια μέ τόν Θεό. Τοῦ ἐνεφύσησε ὁ Θεός μέσα του πνοή ζῶσα, τήν ἐνέργεια τῆς χάριτός του, ὥστε νά ὑπερέχει ὅλων, νά ἐποπτεύει σέ ὅλα, νά ἐπιστατεῖ καί νά βασιλεύει σέ ὅλα, νά γνωρίζει τόν Θεό, καί ἀφοῦ γνωρίζει τόν Θεό, ἔρχεται σέ ἐπικοινωνία μαζί του. Καί ὄχι μόνο ἔρχεται σέ ἐπικοινωνία, ἀλλά μπορεῖ νά ἑνωθεῖ μέ τόν Θεό σέ μία ὑπόσταση.

Καί σήμερα, γιορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, αὐτό γιορτάζουμε, τήν ἕνωση τοῦ Θεοῦ καί ἀνθρώπου σέ ἕνα πρόσωπο. Σήμερα ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνεται ἄνθρωπος καί ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στό πρόσωπό του γίνονται Υἱοί τοῦ Θεοῦ καί ἀδελφοί τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς δοῦμε ἕνα παράδειγμα πού χρησιμοποιεῖ ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος. Ὅπως ἀκριβῶς ἀπό μιά φωτιά μπορεῖ κανείς νά ἀνάψει πολλά λυχνάρια καί λαμπάδες,

ὅλα δέ τά λυχνάρια καί οἱ λαμπάδες ἔχουν τήν ἰδία φωτιά, τί ἴδιο συμβαίνει καί μέ τούς χριστιανούς. Οἱ χριστιανοί «ἀπό μιᾶς φύσεως ἀνάπτουσι καί φαίνουσι». Ἀπό τό ἴδιο πῦρ παίρνουν φωτιά καί φωτίζονται, ἀπό τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, ἀπό τόν ἐνσαρκωθέντα Θεό.

Λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, «Μικρά ζύμη ὅλον τό φύραμα ζυμοῖ». Ἐάν ἔχει κανείς λίγο ζυμάρι, μπορεῖ νά ζυμώσει ὁλόκληρο τό ἀλέυρι. Καί ὁ Χριστός ἔγινε ζύμη, δηλαδή ἄνθρωπος, γιά νά ἀναπλάσει μέσα στό πρόσωπό του ὅλο τό φύραμα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ὁ Χριστός καί οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τόν ἴδιο Πατέρα, «ὁ δέ ἁγιάζων καί οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνός πάντες». Ἔγινε ἀδελφός ὅλων τῶν ἀνθρώπων˚ «οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτούς καλεῖν».

Εἶχε ὅλα τά ἀνθρώπινα χαρακτηριστικά. Ἔτρωγε, ἔπινε μέ τούς δούλους, συνανεστρέφετο, ὑπέμεινε τόν πόνο, στεναχωρέθηκε, δάκρυσε, δέχθηκε τήν πικρία ὅλου τοῦ κόσμου, ὑπέστη τόν πιό φρικτό θάνατο, τόν θάνατο τοῦ Σταυροῦ. «Ὅθεν ὤφειλε κατά πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι», ἔμοιασε σέ ὅλα μέ τούς ἀδελφούς του, μᾶς λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ἑβ. 2,17).

Ἐάν ὁ Χριστός ἔπαιρνε τή φύση τῶν ἀγγέλων καί ὄχι τῶν ἀνθρώπων, ἐάν δηλαδή γινόταν ἄγγελος καί ὄχι ἄνθρωπος, θά ἦταν ἀνώτερος τοῦ θανάτου. Οἱ ἄγγελοι δέν πεθαίνουν ποτέ. Ὁ Χριστός ἐνσαρκώνεται γιά νά λυτρωθεῖ μέ τό αἷμα του τό ἀνθρώπινο γένος. «Ὁ θάνατός σου Κύριε ἀθανασίας γέγονε πρόξενος». Ὁ θάνατος τοῦ Χριστοῦ, ἔγινε πρόξενος καί αἰτία νά γίνουν οἱ ἄνθρωποι ἀθάνατοι.

Ἡ ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ μοιάζει μέ μιά πηγή, ἀπό τήν ὁποία ξεπήδησαν ὅλα τά ἀγαθά τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνσαρκώθηκε, γιά νά γεννηθεῖ, γιά νά Βαπτισθεῖ, γιά νά σταυρωθεῖ, γιά νά ἀναστηθεῖ, γιά νά σταυρωθεῖ, γιά νά ἀναστηθεῖ, γιά νά στείλει τό Πανάγιο Πνεῦμα . «Ὅπου δέ τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐκεῖ ἐλευθερία» (Β΄ Κορινθ. 3,17). Ὅποιος εἶναι μέτοχος τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, εἶναι καί ἐλεύθερος ἀπό τήν ἁμαρτία.

Αὐτό τό ἐκφράζει πολύ ὡραία ὁ ἱερός Φώτιος: «Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ συλλαλεῖ καί ὁ Ἀδάμ τήν ἐλευθερίαν ἀρραβωνίζεται». Ὁ ἄγγελος μιλάει μέ τήν Παναγία καί τῆς λέγει ὅτι θά γεννήσει τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, καί ὁ Ἀδάμ ἀρραβωνίζεται τήν ἐλευθερία. Ἀργότερα μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ θά καταργηθεῖ ὁ θάνατος, θά διαλυθεῖ τό κράτος τῆς ἁμαρτίας, θά νικηθεῖ ὁ σατανᾶς.

Αὐτό πού ἔγινε τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἔχει μεγάλη σημασία γιά τή σωτηρία μας. Μέσα στήν γαστέρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὁ Θεός ἐνυμφεύθη τήν ἀνθρώπινη φύση, ἤ ὅπως λέγει κάποιος ἐκ τῶν Πατέρων, ὁ Χριστός

ἐνυμφεύθη τήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, «ἥν περιεποιήσατο τῷ τιμίῳ αὐτοῦ αἵματι». Ὁ Χριστός δέν ἦλθε γιά λίγους ἀνθρώπους, οὔτε γιά ἕνα μέρος ἀπό τούς κατοίκους τῆς γῆς˚ ἦλθε καί ἔσωσε ὁλόκληρη τήν ἀνθρώπινη φύση.

Τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πρέπει νά τό δεχθοῦμε στήν ψυχή μας μέσα στήν Ἐκκλησία. Κανείς δέν μπορεῖ νά γίνει ἀδελφός τοῦ Χριστοῦ ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, πού διαρκῶς ἔχει μέσα της τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ, αὐτόν πού μπορεῖ νά ἀναπλάσει τόν καθένα μας. Δέν μπορεῖ νά λέει κανείς πώς ἀγαπάει τόν Χριστό, ὅτι δέχεται τό μήνυμά του, ἐνῶ συγχρόνως πετροβολᾶ καί μισεῖ τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς δείχνει καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο κανείς ἐνσαρκώνει τόν Χριστό μέσα του. Μᾶς δείνχει τό θειότατο Μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας. Μέσα στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο ἐνώθηκε ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος, ἀλλά καί μέσα στό μυστήριο τῆς Εὐχαριστίας ἐνώνεται ὁ ἄνθρωπος καί ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ σέ ἕνα πρόσωπο. Τότε ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα του σῶμα Χριστοῦ, νοῦ Χριστοῦ, θέληση Χριστοῦ, αἷμα Χριστοῦ καί τή Χάρη τοῦ Χριστοῦ.

Καί ἐάν ἀπό τό χαρμόσυνο μήνυμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ χάρηκε ὅλη ἡ γῆ, ἀπό τή μετάνοια τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἀπό τήν ἕνωσή του μέ τόν Θεό χαίρεται ὅλος ὁ οὐρανός. «Χαρά γίνεται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπί ἑνί ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι».

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι κοινωνικό σύστημα, ἀλλά τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Καί ὅποιος μετέχει τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία γίνεται κι αὐτός ἕνα πρόσωπο μέ τόν Χριστό.

Εὐαγγελίζεται ἡ Ἐκκλησία τόν Χριστό. Τό πρόβλημα εἶναι ποιός ἀκούει τή φωνή τῆς Ἐκκλησίας;

Ἐάν λοιπόν εἶναι ἐξαιρετικά δύσκολο ἡ γῆ νά μετρηθεῖ μέ τήν παλάμη τοῦ ἀνθρώπου, καί μέ τό μέτρο νά ὑπολογίσει κανείς τό μῆκος τῆς θάλασσας. Ἐάν εἶναι δύσκολο μέ τόν πῆχυ νά βρεῖς τά μέτρα τοῦ οὐρανοῦ καί τῶν ἀστεριῶν τό πλῆθος. Ἐάν ἀδυνατοῦμε νά μετρήσουμε τίς σταγόνες τῆς βροχῆς καί τόν ὄγκο τοῦ ἀνέμου καί τῆς ἄμμου τῆς θαλάσσης, ἄλλο τόσο δύσκολο καί ἀπείρως δυσκολότερο εἶναι νά περιγράψει κανείς τό μυστήριο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Πῶς ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐνσαρκώθηκε μέσα στόν ἄνθρωπο. Ὑπάρχει ὅμως ἕνας τρόπος: ὅταν ἑνωθοῦμε μέ τόν Θεό στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Χρόνια πολλά καί γιά τήν Ἐθνική μας Παλιγγενεσία!

Μετ’ εὐχῶν Πατρικῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ